

IPOLYSÁGI KOPOGTATÓ

Az Ipolysági Református Egyházközség értesítő lapja 8. évf. 2011/3

Litterae circulares

Ünnepi körlevél karácsony és újév alkalmára

„És az Ige testté lett és lakozék mi közöttünk (és láttuk az ő dicsőséget, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét), aki teljes vala kegyelemmel és igazsággal.” (Jn 1,14)

Karácsonyt Ünneplő Szent Gyülekezet!

Hálás a mi szívünk azért, mert ismét megérhettük a karácsony ünnepét. Többek véleménye szerint ez az esztendő legszebb időszaka, mivel ekkor nagy hangsúly helyeződik a szeretet gyakorlására. Szinte nincs olyan ember, aki ne ajándékozással próbálná kifejezni szeretetét szerettei iránt. Sokszor ezt már túlzásba is visszük, holott az emberiség az első karácsony alkalmával megkapta a lehető legnagyobb ajándékot: Jézus megszületett.

Lukács evangéliuma ezt így fejezi ki Zakariás énekében: „... meglátogatott minket a naptámadat a magasságból, hogy megjelenjék azoknak, akik a sötétségben és a halálnak árnyékában ülnek; hogy igazgassa a mi lábainkat a bé-

kességnek útjára!” (Lk 1,78b-79)

Zakariás próféta erről a Fiúról, akit Csemetének nevez, azt is elmondja, hogy „...ő fogja megépíteni az Úrnak templomát, és nagy lesz az ő dicsősége, és ülni és uralkodni fog az ő székében...” (Zak 6,13).

János az ő evangéliumában is arról tesz bizonyosságot, hogy a teremtő Ige lett testté. Isten az Ige által teremtett mindent, s a teremtő Ige testet öltése által is ki akarja fejezni igényét erre a világra és az emberre. Eljövételével és szolgálataival fényt hozott oda, ahol sötétség van, megváltoztatta az ember gondolkodását az életről és a halálról. Nyilvánvalóvá tette azt, hogy minden ember élete Istentől kapott ajándék, és minden, ami ezt az életet meghatározza és jellemzi, ajándék lehet, ha megfelelő módon

élünk azokkal. A tanítványok látták, hogy Jézus hogyan kerekedik fölül minden gyarlóságon, betegségen, kishitúségen, emberi nyomorúságon..., egyszóval látták az ő dicsőségét. S mindezek mellett tapasztalták igazságát és kegyelmét is.

Ma, a XXI. század elején is észre kell vennünk, hogy igazi életet élni csak akkor lehet, ha mint egyének, népek, országok és nemzetek tekintetünket a testté lett Igére, Jézusra szegezzük, s az ő életéből merítünk életet. E forrongó, sok mindentől terhelt világban feltétlenül szükségünk van a kegyelemre és az igazságra.

Az Isten kegyelme tartott meg minket idáig is, és kegyelmében bizakodva szeretnénk továbblépni. Továbblépni csak azt a kegyelmet gyakorolva tudunk, amely által mindenki nemcsak azt kaphatja meg, ami jár, hanem annál sokkal többet: megbocsátást, igaz, megértő szeretet, a másik gondjainak és egyben hibáinak elhordozását is. Hisz Isten nekünk, méltatlanknak is sokkal többet adott, mint amit megérdemelnénk.

Igazsága pedig arra figyelmeztet, hogy a világra és életünkre igényt tartó Úr az Ő eljövetelekor elszámoltat mindenről: arról is, amit megtettünk, hogy az ő dicsősége és szeretete megmutatkozzon,

s arról is, amit nem tettünk meg.

Közel az év vége. Ilyenkor általában számadást is tartunk. Előszámláljuk elvégzett és elvégzetlen feladatainkat. Ezt is csak a karácsonyi evangélium fényében tehetjük meg. Gondoljuk át azért jól, hogy mi szolgálta Isten dicsőségét, és mi homályosította el azt? Mi segítette elő, hogy az Úr temploma épüljön, s mi rombolta azt?

Kálvin János ezen az ünnepen nagyon tudatosan sohasem karácsonyról, hanem az Úr születésnapjáról beszélt. Az Úr Jézus születésnapját ezért ünnepeljük keresztyén mértéktartással és azzal az alázatos indulattal, amely a leíratakat tartja szem előtt.

A Szlovákiai Református Keresztyén Egyház Zsinatának lelkészi és világi elnökeként ezzel kívánunk mindenkinek áldott karácsonyt és boldog újesztendőt.

Atyafiságos köszöntéssel:

Fekete Vince, főgondnok
Fazekas László, püspök

Gyülekezeti alkalmaink

- » Istentisztelet minden vasárnap 11.00 órai kezdettel.
- » Ifjúsági istentisztelet minden hónap első vasárnapján 11.00 órai kezdettel.
- » Imaóra minden vasárnap 15.00 órakor az Oros Optikában.
- » Bibliaóra csütörtökönként 17.00-tól az Oros Optikában.
- » Filmklub: Minden hónap második keddjén 17.00 órakor.
- » KT szerdánként
- » Hittanok:

Szerda:	09.55 Fegyverneki Ferenc Egyházi Alapiskola 11.45 Fegyverneki Ferenc Egyházi Alapiskola 12.35 Pongrácz Lajos Alapiskola 13.20 Pongrácz Lajos Alapiskola 15.30 KT a bibliaórák teremben
Csütörtök:	10.50 Pongrácz Lajos Alapiskola 12.35 Pongrácz Lajos Alapiskola 14.30 Pongrácz Lajos Alapiskola
Péntek:	12.10 Ipolyszakállos

Ünnepi alkalmaink

- 2011. december 24-én** 15:00 órakor ünnepi istentisztelet a gyermekek szereplésével.
- 2011. december 25-én** ünnepi istentisztelet 11:00 órától úrvacsoraosztással egybekötve.
14:00 órakor Százdon a gyermekek szereplésével.
- 2011. december 26-án** ünnepi istentisztelet 11:00 órakor.
- 2011. december 31.** 19.00 órától (kb. 22 óráig) gyülekezeti szilveszter.
- 2012. január 1-én** évkezdő istentisztelet 11:00 órától, a bibliaórák szolgáltatásával.
- 2012. január 8.** Ifjúsági istentisztelet 11.00 órától.

E v a n g e l i z á c i ó : 2012. FEBRUÁR 26 - MÁRCIUS 4.

Az első négy napon (26-29) Szűcs Zoltán, az amerikai Kálvin Egyház-kerület volt püspöke szolgál. A másik négy nap az evangélikus testvérek meghívott igehirdetője hirdeti az Igét.

CSALA ENIKŐ: SZERETET

Mily fenséges e szó,
Mily szívbe markoló.
Mint nap fénye ha hint,
Szétszórja sugarait.

Rejtelmes, sötét éj.
Ezernyi csillagfény,
De egy utat mutat,
Rejtélyt ma kikutat.

Jászol, mely bölcsőt ad,
Király, ki benne van!
Istennek szent fia,
Megváltó jött el ma!

Megszületett a remény,
Minden rossz véget ér.
Törölve földi bűn,
Szívünkbe beköltözöl.

Nyújtsd neki ember át szíved!
Had töltsd meg Ő a hited.
Csorduljon végig ereiden,
E forró érzés önfeledten.

Van-e szebb e világon?
Mint szeretni bármi áron?
És szeretve lenni minden napon,
E csodát én is megkapom?

A SZERETET szülőatyja,
Isten fia nekünk adja.
Élj vele te koldus-szegény,
Ettől leszel gazdag ne félj!

Nyisd meg szíved,
Ne légy kemény!
Neked is jut
ennyi remény!

Had szeressek e világon,
Én csak ez egyet kívánom!
Legyen teljes minden napom,
Ez nekem egy egész vagyom!

Ettől válok szebbé, jobbá,
Eztet adom néked is át!
Tiszta szívet, szeretetet,
Hit, reményt, és békességet!

Legyünk tiszta kúttá mi is,
Had merítsenek belőlünk is.
Ki szomjazik a SZERETETRE,
Adj neki, hogy elvehesse!

Szeretet Istene Jézus,
Ragyogjon fel drága napunk.
Csodás érzést tőled kapunk,
Ettől ragyogjon az arcunk.

Mosoly, mely oly sokat elmond,
Ne sajnáld, had simogasson!
Add tovább, hogy gyógyíthasson,
Egy-egy szívet megmozdítson!

Karácsony van, te is látod,
Istennek a napját várod.
Necsak mostan legyél te jó!
Egész évben SZERETNI JÓ!

Áldjad Istent, hálád mutasd!
Hol a szeretet? azt kutasd!
Ha megleled őrizd nagyon,
S legyél boldog e világon!

2011. augusztus 28. Testvérgyülekezeti találkozó. A perőcsényi testvérgyülekezetünkből látogattak meg bennünket szép számmal.

2011. szeptember 28. Herbert van Daalen és munkatársai látogattak meg bennünket Hollandiából, a STICHTING HULP OOST EUROPA-tól.

2011. november 6. Testvérgyülekezeti találkozó. A váci testvérgyülekezetünknél tettünk látogatást.

2011. december 16. Karácsonyi kézmelengető.

Rólunk írták

Felekezeti és nemzeti identitás összefüggései az ipolysági reformátusok körében

Az alábbi disszertációt Hodosi Sándor testvérünk, a debreceni Kölcsey Ferenc Református Tanítóképző Főiskola oktatója mondta el 2010 novemberében Nagykőrösön, a Doktorok Collégiuma Pedagógiai Szekciójának ülésén, amit “Nevelési értékeink a 21. században” címmel rendeztek meg.

Ipolyság mintegy 8.000 lakosú felvidéki város az Ipoly völgyében, közvetlenül a magyar határ mellett. A lakosság több mint fele magyar nemzetiségű ma is, bár a magyar lakosság aránya folyamatosan csökken az első világháború végétől kezdve. 1910-ben még 95% volt, a 2001. népszámlálás adatai szerint már csak 62%. Kitelepítés, elvándorlás, szlovákok nagyarányú betelepülése magyarázza a népesség arányainak gyors változásait. Bár a településen már a 16. században elterjedtek a reformáció tanításai, a közös protestáns templom építésére 1900-ig mégis várni kellett. Ekkor határozta el a városi tanács, hogy a két protestáns gyülekezetnek, a református és evangélikus közösségnek egy telket biztosít. Az alapkövetel 1904-ben, a templomszentelés 1906-ban volt. A reformáció kora és a templomépítés között csak hézagosak a források. A

gyülekezet 17. századi fennállását bizonyítja, hogy Ipolyság prédikátora is gályarabságra került 1675-ben. A református közösségre utaló következő forrás majd 1888-ból származik.

A Trianon után Csehszlovákiához került Ipolyság szórvány reformátussága ugyanolyan nehéz helyzetbe került, mint a többi felvidéki településen lakó reformátusok. Az 1918 és 1938 közötti időszak a túlélésért folytatott küzdelmek ideje volt az anyaországtól elszakított csehszlovákiai magyar reformátusok számára. Az 1938. évi 1. bécsi döntés után a Magyarországhoz ideiglenesen visszacsatolt városban Kovács Sebestyén József perőcsényi lelkész, majd segédlelkésze oktatta a hittant a gimnáziumban és a polgári iskolában. 1940-44 között, a nagy küzdelmek árán létrehozott Losonci Theológiai Szemináriumban végzett Kossár András volt a református kórházlelkész és hittantanár a városban. Miután 1944 végén elhelyezték, közel 50 évig nem szolgált itt helyben lakó református lelkész. A rendszerváltást követően, a 90-es évek elején kezdődött a gyülekezet újjászervezése, a Csallóközből, Érsekújvár környékéről,

a Garam és Ipoly völgyéből betelepült reformátusok összegyűjtése. A folyamat 2004 végétől erősödött fel, amióta előbb exmissziós segédlelkészként, majd megválasztott lelkipásztorként Izsmán Jónás teljesít szolgálatot.

Az ipolysági református gyülekezet ma egyszerre játszik periférikus és központi szerepet. A nagy református központoktól távol, a határ szélén elszigetelten él a közösség, ugyanakkor, mint szórványgondozó missziói központ a térség reformátusságának összetartója, szervezője és gondozója. Míg a többségi katolikus és evangélikus közösség mára jórészt elszlovákosodott Ipolyságon is, a reformátusok mindannyian magyarok. Ezért lehet és érdemes feltenni a kérdést: mennyiben segíti, erősíti egymást a református és magyar azonosságtudat ezen a határ melletti településen? Melyek azok az értékek, amelyek segítenek megtartani, megerősíteni egy kisebbségbe kényszerült közösséget? A válasz fontos lehet az anyaország református közösségei számára is. Ahhoz ugyanis, hogy pontosan meg tudjuk fogalmazni mai nevelési értékeinket, aktuális feladatainkat, segíthet, ha egy kicsit távolabb lépve, más nézőpontból vizsgáljuk meg mit jelent ma magyarnak és reformátusnak lenni. Például Ipolyságon, a határ túlsó oldalán, egy sok szempontból hasonló, sok szempontból az anyaországitól nagyban különböző közegben.

Történetileg Ipolyság a Dunántúli egyházkerület Drégelypalánki

egyházmegyéjének része, a perőcsényi gyülekezet szórványa volt. Ma a Barcsi egyházmegye anyaegyházközsége. Az evangélikusokkal közösen használt templom lehetőségein lassan túlnövő közösség presbitériuma néhány éve egy új, a 21. század igényeihez illeszkedő templom és gyülekezeti központ építését határozta el. Az épületegyüttes alapkövetétele 2008. szeptember 28-án volt, összekötve Izsmán Jónás lelkipásztor beiktatásával. Az építkezés a közösség missziói elkötelezettségét bizonyítja. A városban élő reformátusok száma 2010 év végén mintegy 125 fő, ebből egyházfenntartói járulékot rendszeresen fizet 50, a rendszeres templomba járók száma 20-30 fő. A gyülekezet gondnoka 2006-tól kezdődően Oros Zoltán látszerész, aki a lelkipásztor mellett a gyülekezeti élet másik motorja a városban. Az elnökség munkáját 8 fős presbitérium és két pópresbiter segíti. A gyülekezet vezetői tudatosan keresik azokat a lehetőségeket, amelyek a testvéri közösség megélése mellett lehetőséget adnak az egyháztól elsodródott sok-sok ipolysági ember számára, hogy kötetlenebb keretek között találkozzanak az evangéliummal. Ezért nem meglepő, hogy a legnagyobb létszámot mozgósító gyülekezeti rendezvény az évente májusban megszervezett gyülekezeti nap, amelyen rendszeresen 80-100 fő vesz részt. Itt az Igeolvasás és imádság ugyanolyan természetes része az együttlétnek, mint a közös főzés, vagy a játék, beszélgetések. A magyar és

református azonosságtudatot erősítő alkalmak a Barsi Református Egyházmegye évente megszervezett vers és prózamondó versenye, a váci és perőcsényi gyülekezettel rendszeresen tartott testvér gyülekezeti találkozók sora, az „Ipoly-Napok” sorozatához kapcsolódó templomi koncert, vagy éppen a Léván megrendezett, a kitelepítések 60. évfordulójához kapcsolódó istentisztelet és találkozó. A találkozót az Ipoly és Garam mente kitelepített és itthon maradt magyarjai ill. leszámazottai számára szervezték, amelyen a gyülekezet tagjai is képviseltették magukat. (2007. október 6.) A programok egy része túlnő a gyülekezet határain, az épülő gyülekezeti és missziós központ tudatosan egy tágabb közösség szolgálatára készül. Ennek jó példája, hogy az ipolyszakállosi iskolában református hittanra járó 10 gyerek közül nyolcan evangélikusok, de mivel szlovákul nem tudnak, és magyar nyelvű evangélikus hitoktatás nincsen a faluban, valamennyien református hittanra járnak. A környező magyar falvak idősebb, szlovákul nem tudó lakossága felekezeti határookra való tekintet nélkül a magyar nyelvű istentiszteletet, részesíti előnyben. Így kapcsolódik össze a magyarság és reformátusság ügye a határ menti településeken. A református egyháztagnak a városi közéletben való szerepvállalását mutatja, hogy a Csemadok vezetőségében, a fontos közintézmények élén vagy a városi képviselőtestületben is messze a felekezeti arányok feletti számban találunk elkötelezett, hívő

reformátusokat. (A képviselőtestület 13 tagjából hárman tartoznak a református gyülekezetbe, de református a helyi múzeum igazgatója, vagy a gimnázium nyugalmazott igazgatója is.) A Magyar Közösségi Házban szervezett nyári napközis táborok, az ipolysági magyar művészeti csoportok pünkösdi találkozója, a Ipolymenti folklórfesztivál, a nemzeti ünnepekről való megemlékezések szervezésében is kiveszik a szerepüket azok a közösségért tenni tudó és akaró emberek, akiket református egyháztagnaként is ismernek a városban. A havi rendszerességgel tartott gyülekezeti filmklub, a negyedévente megjelenő gyülekezeti újság, vagy a rendszeres templomi hangversenyek szintén lehetőséget biztosítanak azok bekapcsolódására is, akik még nem találták meg a közösségbe vezető utat.

Az ipolysági református gyülekezet jó példa. Fiatal, dinamikusan fejlődő közösség. Nem béklyózzák kiüresedett tradíciók Azt bizonyítja, hogy egy keresztyén közösség akkor igazán életképes, ha szervesen bekapcsolódik a helyi társadalom életébe. Így képes arra, hogy betöltse küldetését. Nem hivatkozva, de természetes hitelességgel legyen Krisztusra mutató jel. Krisztusi értékeket képviseljen egy egyháztól, anyanyelvtől, megtartó hagyományoktól elszakadó szekuláris világban, ezzel fejezve ki, hogy vállalja a felelősség a tágabb környezet iránt is. Mert ezt tanulta Urától. Ez a magatartás segítheti az egyház iránti csökkenő társadalmi bizalom megerősödését. Ez érvényes

az Ipoly mindkét oldalán. Egy másik fontos tanulság, amit keresztyénként tudunk, de nem mindig élünk át egyforma intenzitással, hogy egymásra vagyunk utalva. Paláston és Ipolypásztón, Perőcsényben és Ipolyságon. Összetartozunk, közösek a feladataink, nehézségeink, örömeink. Közös a küldetésünk. A szolgálat, a csendes de elkötelezett munka, „Orando et laborando”lelkülete az egyetlen hiteles keresztyén magatartás a szekuláris világ szemében. Számunkra határokon belül természetes, hogy magyarok vagyunk. Ezért nem tudatosul a felnövekvő nemzedékben, hogy magyarságunk

megőrzendő érték. A Kárpát-medencei magyar református közösségek életének megismerése felelősségre, szolidaritásra, nemzeti elkötelezettségre nevel. Hasznos és szükséges, hogy a református iskolák tanulói megismerkedjenek határon túli közösségek életével, szolgálatával. Örömeikkel és nehézségeikkel. Ez erősíti az összetartozás tudatát. Ezért kiváló lehetőség a Kárpát-medencei magyar területekre irányuló államilag is támogatott osztálykirándulások szervezése. Van mit tanulunk, például az ipolysági reformátusoktól is.

Hodossi Sándor

A TEMPLOMÉPÍTÉS TÖRTÉNETE VII.

Az alábbi cikk a **Honti Lapok 1906. október 6-i** számából van teljes egészében átvéve. A cikk előző része az Ipolysági Kopogtató 8. évf. 2011/2 számában olvasható.

Bankett

Déli 1 órakor a Sárkányfőle nagyvendéglőben 200 terítékű ünnepi bankett volt, melyen Baltik Frigyes dr. püspök mondott pohárköszöntőt a királyra, melyet a közönség állva hallgatott meg.

Laszkáry Pál Baltik Frigyes dr. püspökre üritett poharat, ki Bagonján szegény szülőktől született. Elkerült Hontból de mint honti

megmaradt.

Händel Vilmos Laszkáry Gyulát köszöntötte fel, kérve őt, hogy tartsa meg, ő és a Laszkáry család ősi tradícióit s legyen ezután is egyházának hű és áldozatkész fia.

Laszkáry Gyula kerületi felügyelő Hontvármegye tisztikarát, s annak alkotmányos küzdelmét méltatta.

Vladár Miksa nógrádi főesperes Nógrád és Hontvármegye egyetértésére üritett poharat.

Lits Gyula főispán emelkedett ezután szólásra. Hatásos szép beszédét csak torzóban adhatjuk íme vissza:

Kora ifjúságomtól fogva egy probléma, egy nagy történelmi ellentmondás lebeg mostanáig lelki szemeim előtt melyre nézve nekem még eddig sem történetíró, sem tudós megnyugtató felvilágosítást adni nem tudott.

Ha a nagy ellentmondás abban áll, hogy miként volt lehetséges az, hogy az ókor két klasszikus népe a görög és a római bálványimádásnak hódolt, és nem jutott az egy igaz isten fogalmának megismeréséhez.

Görögországban Szókratész bölcsessége, Fidiász művészete és Homér költészete mellett, kiknek alkotásait ma is csodáljuk és utánnozzuk, a sok istenség kultuszának hódoltak, Zeusz mellett klasszifikált istenekben hittek és jóformán minden foglalkozásnak meg volt a maga istene. És Rómában is, ahol oly hatalmas emberek, mint Servius Tullius, Julius, Cézár Oktávián és Traján uralkodtak, ahol Cátó bölcsessége, Cicero ékesség szövege uralta a szíveket, ott is Jupiter volt a főisten, és egy csomó másodrendű isten.

Csodálatos az, hogy annyi tudomány mellett meg kellett születni az istenembernek, hogy általa jusson az óvilág az egy igaz Isten megismeréséhez. És a krisztusi tan, a krisztusi erkölcsök, melyek abban fejeződtek ki, hogy szeresd feleba-

rátodat, mint önmagadat, elterjedt csakhamar az egész világra, ledönt trónokat, eltűnnek országok és államok, a krisztusi tan igazsága mellett. Hogy e tan csakugyan maga az igazság volt, bizonyítja az, hogy e tan 2000 esztendőn keresztül eljutott a mai napig a maga fenségében és igazságában.

A középkornak nagy vallási harcai már nem az egy igaz Isten fogalmáért vívottak meg, csak a formákért, melyek szerint az emberek Istent imádni akarták. A tridenti zsinatok dogmái, a vormsi és augsburgi hitágazatok már csak a formákat akarták tisztázni. S bár e vallási harcok sokszor maguknak az államformáknak megrendítésére is vezettek, a vallási meggyőződésért kiontott vér patakokban is folyt, de tudjuk, hogy a világra szóló nagy eszmék legtöbbször a forradalmak fegyverében tisztulnak meg, ott válnak fénylő jegecekké melyek az emberek szívét és eszét megvilágítják.

Hiszen jól tudjuk, hogy a hazánkban dúlt vallási harcok a Bocskay, Rákóczy, Thököly-féle küzdelmek nemcsak a lelkiismeret szabadságáért, de kiválólag a haza szabadságáért vívottak meg.

Az Új korban már elnémult a fegyverek csattogása, a vallási felekezetek békében helyezkednek el egymás mellé, lelkiismereti sza

badságuk minden sérelme nélkül. A krisztusi tan ma is fennáll egész fenségében, az ezen alapult vallásosság és hitbuzgóság tölti el ma is az emberiség lelkét, és látjuk, hogy az alkotmányosság klasszikus államában, Angolországban, legnagyobb a vallásosság. Örömmel hallja mindenki, hogy a nagy Németországnak valóban nagy uralkodója nemcsak a polgári elemhez, de a katonasághoz intézett beszédében is mindig a vallásosságot ajánlja.

A huszadik század egy társadalmi osztálynak irtóztató jelmondatával akar kezdődni. Nem azt a sötét felhőt látjuk a láthatár szélén, mely üdítő esőt ont, de azt a halványszürke, vészujtó felhőt, mely hozza a ciklont, mely rombol és mindent elsöpör. Egy zászlót látunk bontogatni, amelyre az a megdöbbenő jelmondat van véres betűkkel felírva: nincs Isten, nincs haza! Pedig, ahol nincs Isten, nincs haza ott a szív megszűnik lüktetni, az agyvelő megszűnik működni. Ott már következik a káosz, - és a megsemmisülés.

A két protestáns felekezet áldozatkészsége egy templomot emelt Ipolyságon. Az emberek, mint a szorgalmas hangya, porszemeket hordtak össze, hogy abból, téglát gyúrjanak, melyből e szerény kis templomot megépíthet-

ték. Legyen ez a templom Jánusz temploma, mely a lelki ismereti szabadságnak menhelye legyen. Hangozzanak itt a szoltárok az egy igaz Isten fogalmáról, és a magyar haza szabadságáról. És a templom homlokára tegyék fel a költőnek jelmondatát:

Ha reményhíd árbócát
Sorsvizálya széttöré
Nézz a csillagok felé,
Ők lesznek a vezéreid
Ha szívedben él a hit!

Éltetem az ünnep megjelent díszeit, annak egyházi és világi előkelőseit.

Hajdú Lajos báti lelkész Ipolyság város közönségére, Ivánka István a hölgyekre, Krupecz István és Ivánka László a templomépítő bizottságra mondtak pohárköszöntőt.

Levélbeli és távirati üdvözléseket küldtek Prónay Dezső báró, egyetemes felügyelő, Zsilinszky Mihály nyug. Államtitkár, Sebolcz Gusztáv és Gyurácz Ferenc evang. püspökök, Raáb Károly barsi, Svehla Gusztáv zólyomi esperesek, Beniczky Árpád és Kosztolányi Aurél esp. felügyelők, a pozsonyi ev. teol. Akadémia ifjúsága, Kovács Sándor teol. tanár stb.

Új reménységgel az új év felé

Idestova ötödik éve építjük az ipolysági gyülekezeti központunkat. Mondhatnánk azt is, hogy talán sokáig tart az építkezés, de ha az elmúlt időszakba beletekintünk Isten segítségével nagyon sokat elértünk. Nagyon érdekes az a tény, hogy amikor már az emberi erő a végéhez ér mindig van egy újabb kezdet és ez itt Ipolyságon a mi esetünkben nagyon is élő valóság. Akkor amikor már elfogynak a „készleteink” a Teremtő mindig küld valakit, aki anyagi forrással vagy felhasználható építkezési anyaggal tud támogatni.

Ebben az esztendőben sikerült befejezni a múlt év decemberében elkezdett tetőszerkezetet és az összes nyílászárót.

A tavasz, nyár és az őszy folyamán gyakorlatilag a pályázatok és az adományok gyűjtésének előkészítése folyt, hogy tovább tudjuk folytatni a munkálatokat. Sikerült befejezni a parókia villanyhálózatának megtervezését és bevezetését. Ezt követően az emeleti részben megoldottuk a mennyezeti részt és a vakolást.

Szeretném megköszönni az Ipolysági Egyházközség minden tagjának, hogy töretlen lendülettel adakozik és ha kell munkával is segíti központunk építését. Én úgy gondolom, hogy sosem szabad elveszíteni a reményt és töretlenül bízni kell abban, hogy Isten az ínséges időkben is meg fog segíteni bennünket.

Az elkövetkező napokban mindannyiukra Isten áldását kérem magam és a családom nevében kívánok mindenkinek szeretetteljes karácsonyi ünnepeket.

„Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben” Jn 14,1

Oros Zoltán, gondnok

Az Ipolysági Református Egyházközség folyószámlája: 0028611663/0900 Adományait, illetve az egyházfenntartási járulékot az istentiszteleti alkalmak előtt vagy a fenti számlaszámra juttathatják el.

Cím: Izsmán Jónás (Oros Optika), Hlavné námestie 20; 936 01 Šahy; Tel.: 0904-941-236 email: izsmanjonas@gmail.com web: ipolysag.try.hu